

ANG BAYAN

*****

TAON XXII Bilang 10

Disyembre 1990

NILALAMAN

RESOLUSYON NG KT-KS: ANG KALAGAYANG PAMPULITIKA
AT MGA TUNGKULIN NG PARTIDO SA PAGPASOK NG TAONG 1991 p. 1

PAHAYAG NG KT-KS TUNGKOL
SA "ALYANSA NG PKP AT RAM" p. 8

PAHAYAG NG KT-KS TUNGKOL
SA PAGTAAS NG PRESYO NG LANGIS p. 9

*****

RESOLUSYON NG KT-KS: ANG KALAGAYANG PAMPULITIKA AT MGA TUNGKULIN NG PARTIDO SA PAGPASOK NG TAONG 1991

(Saksi ang nagdaang mga araw at linggo sa pagbukadkad ng isang sitwasyong pampulitikang lalong paborable para sa pambansa-demokratikong rebolusyon. Pabilis nang pabilis ang tempo ng mga pangyayari: ang pagbulusok ng ekonomya, ang pagkikrisis ng reaksyunaryong paghahari sa bansa, at ang paglawak ng sentimyento at kahilingang popular para sa radikal at makabuluhang pagbabago sa lipunan.

Inilalabas ng Ang Bayan ang dokumentong ito ng Komiteng Tagapagpaganap ng Komite Sentral upang magsilbing gabay sa pagsusuri, pagbabalak at pagkilos ng buong organisasyon ng Partido at mga partikular na komite, grupo at yunit nito sa harap ng ganitong kalagayan.

Kaugnay nito, binubuksan namin ang mga pahina ng Ang Bayan (sa pamamagitan ng seksyong Mga Liham sa Editor) sa mga komentaryo, kritik, mungkahi at mga karagdagang punto sa resolusyong ito mula sa mga komite at grupo at maging mga indibidwal na kasapi ng Partido. Ito'y pag-anyaya sa muling pagpapasigla at mas mahusay na pag-organisa ng mga palitang-kuro, debate at diskurso sa loob ng Partido Komunista hinggil sa mga nagbabagang usapin sa lipunan at rebolusyong Pilipino. -- Editor)

Malubhang nahihwalay ang rehimeng US-Aquino bunga ng pagdapa ng ekonomya, laganap na paghihikahos at kasalatan, malalang korapsyon sa gubyrerno, tumitinding pasistang paninikil at garapal na pangangayupapa sa imperyalismong US at dayuhang monopolyong kapital. Labis na vulnerable ang rehimen sa galit at pagbabalikwas ng mamamayan, higit na pag-igting ng digmang gerilya, mga bantang kudeta at mga paghamon ng mga reaksyunaryong karibal nito.

Gayunman, hangad ng naghaharing pangkating Corazon Cojuangco Aquino-Lapian ng Demokratikong Pilipino (CCA-LDP) na manatili sa kapangyarihan nang lampas sa 1992. Mas pinahihigpit pa nila ang pagkontrol sa AFP at pinaliligiran si Ramos ng mga heneral na hawak nila. Ginagamit nila ang pork barrel, mga pautang ng gubyrerno at mga pribilehiyo para mapanatiling matapat at nasisiyahan ang mga angkan at blokeng nakatipon sa ngayo'y pinakamalaking reaksyunaryong partido. Sunud-sunuran sila sa mga kagustuhan ng US upang mapanatili ang suporta sa kanila ng huli.

Para suhetuhin ang mamamayang balisa at galit, bumabaling nang bumabaling ang rehimen sa lantad na pasistang panunupil. Patuloy ding pinagwawaldasan ng limitadong salapi at rekursong publiko ang kontra-rebolusyonaryong total war. Kaalinsabay, ginagamit ng rehimen ang repormismong suportado ng Simbahan, ang pagpapakitang-tao sa peace talks at ang paminsan-minsang pagbibigay ng mga pampalubag-loob para idiskaril ang mga pakikibakang masa, hati-hatiin ang mamamayan at hadlangan ang pagsulong ng rebolusyonaryong kilusan.

Nagmamaniobra ang mga reaksyunaryo at US

Ang mga reaksyunaryong karibal ng naghaharing rehimen ay inaalok ng pakikipagbati at higit na konsultasyon para pigilan ang mga marahas at ekstra-konstitusyunal na mga pakana nila. Samantala, tinutugis at ginigitgit ang mga lantad at lihim na sangkot sa mga tangkang kudeta.

Kapag higit pang lumaki ang banta ng pag-aalsang masa at kudeta, posibleng pumasok ang rehimen sa pakikipagkompromiso sa kanilang mga reaksyunaryong karibal para pagkonsentran ang rebolusyonaryong kilusan. Pwede ring mas seryosohin nila ang pakikipag-usap na

pangkapayapaan sa rebolusyonaryong kilusan. O di kaya magsasama sila ng paksyong Ramos sa pagpapataw ng paghaharing militar. Sa anu't anuman, tiyak na sa darating na mga buwan at taon, magiging abala ang rehimeng US-Aquino sa pag-apula sa galit ng mamamayan at sa pagpigil ng pagtatagpo ng mga pwersa at salik na pwedeng magpabagsak sa kanila.

Alam ng mga reaksiyunaryong anti-Aquino na bulnerable ang rehimeng Aquino kaya lalong pursigido silang nagmamaniobra at nagpapakana para pumalit sa kapangyarihan.

Ang Partido Liberal ay humiwalay na sa naghaharing koalisyon at gumagamit sa lakas nila sa Senado para makaposisyon bilang nangungunang oposisyon. Hangad ng LP na makuha ang mga disgustadong tagasuporta ni Aquino at makinabang sa pagkakahiwalay ng paksyong CCA-LDP. Minamataan din nila ang pagkabig sa suporta ng mga pwersang progresibo.

Nasa kasagsagan ng paghahanda at pagpusisyon para sa 1992 sina Eduardo "Danding" Cojuangco, Enrile at Laurel. Mayroon silang makinarya at pagkukunan ng pondo. Sinasamantala nila ang paglubog ni Aquino at ang malaganap na diskontento ng masa para makaalpas sa sarili nilang baho at makapwesto bilang katanggap- tanggap na kapalit ni Aquino.

Kung higit pang titindi ang krisis sa ekonomya at pulitika, malamang na patitindihin pa ng mga reaksiyunaryong anti-Aquino ang pananawagang magbitiw si Aquino bago 1992. Ito ay pwedeng magsilbing preparasyon sa 1992 o di kaya'y pantulak sa imperyalismong US na magtaguyod ng snap election bilang kompromisong solusyon sa pagitan ng mga reaksiyunaryong pro-US.

Ang RAM-SFP-YOU ay patuloy na nagpapakana ng kudeta at naglulunsad ng mga armadong operasyon upang deistabilisahin ang rehimen. Ang paksyong Ramos ay nakaabang at nakahanda ring maglunsad ng sarili nilang kudeta.

Mas lumalala ang demoralisasyon ng mga upisyal at tauhan ng AFP bunga ng pagtindi ng krisis, korapsyon sa gobyerno at AFP, at pagkabigo ng kontra- rebolusyonaryong total war. Ang gayong kalagayan ay sinasamantala ng RAM-SFP-YOU para magsagawa ng ahitasyon at mag-organisa para sa kudeta.

Malayong magtagumpay ang kudeta kung walang suporta ng US. Sa bagay na ito, malaki ang lamang ng paksyong Ramos sa RAM-SFP-YOU. Mas mahusay rin ang kanilang pusisyon para sa biglang pagsalakay sa Malakanyang.

Ang tangkang kudeta noong Disyembre 1989 ay nagbunga ng kiskisan sa pagitan ng RAM-SFP-YOU at US. Gayunman, hindi lumalabas sa balangkas ng pro-imperyalismo ang RAM-SFP-YOU bagamat ang YOU ay gumagawa ng ilang ingay laban sa US. Ang mga tukoy na pinuno nila ay nakahanay sa pasismo dahil sa kanilang madugong rekord, hilig sa anti-komunistang witchhunt o di kaya'y patuloy na katapatan sa bumagsak na pasistang diktador. Kaya naman takot sa kanila ang mamamayan.

Ang kagipitang pinansyal ng papet na gubyerno, ang malalaki at buhul-buhol na problema at ang matinding alitan ng mga reaksiyunaryo ay ginagamit ng imperyalismong US upang tiyakin ang pananatili ng kanilang mga baseng militar, ang mahigpit na pagpapasunod sa mga imposisyon ng IMF-WB at ang patuloy na pagpapaigting ng total war laban sa rebolusyonaryong kilusan.

Samantalang sumusuporta sa rehimeng Aquino, ang US ay naghahanda sakaling sumiklab ang sitwasyon at maging inutil ang rehimeng Aquino. Pwedeng gamitin uli nila ang pakanang snap election, ang pagsipa sa pamamagitan ng kudeta, ang kudetang konstitusyunal o di kaya'y

paghaharing militar.

Eleksyong 1992 at "peace talks": pampakalma sa masa

Nagdurusa ang masa ng sambayanan bunga ng mga pahirap ng rehimeng US-Aquino at ng rumaragasang krisis. Biktima sila ng patakarang lubos na pagbibigay sa mga malaking bangkong dayuhan at lokal, todong pagpiga sa masa at pagwawalang-bahala sa matagalang pag-unlad para sa mga kagyat na transaksyong pinansyal at komersyal.

Ang labis na tindi ng paghihikahos na dinaranas ng masang manggagawa, magsasaka at ng malaking bilang ng petiburgesyang lunsod ang nagtutulak sa kanilang magprotesta at lumaban. Ang napakalubhang sosyo-ekonomikong krisis ay lumilikha ng walang kasing-inam na kalagayan para sa ibayong pagpapalakas ng mga rebolusyonaryong pwersa at pagpapaigting ng mga pakikibakang masa at pakikidigmang gerilya.

Para buhusan ng malamig na tubig ang galit ng mamamayan, pinapaypayan ng mga reaksyunaryo at mga nakaririwasang repormista ang init para sa eleksyong 1992 at sa repormismo at tinatakot nila ang masa sa kudeta at rebolusyon. Pero lubhang matindi ang mga problemang nagpapaalab sa mga protesta at pakikibaka ng masa. Ang masa ay walang natatanaw na pwedeng asahan sa eleksyon sa 1992, di gaya sa snap election ng 1986.

Pinalilitaw ng mga nakaririwasang repormista at mga reaksyunaryong obispo na ang ispontanyong takot sa gulo ng karaniwang panggitnang elemento ay pagtutol sa pakikibaka at radikal na pagbabago. Sa peace talks, iginigiit nila ang balangkas ng pampulitikang awtoridad ng estadong malakolonyal, ang pagsurender sa AFP at ang agad na pagtigil ng armadong pakikibaka kahit wala ang mga pagbabagong kailangan sa paglutas ng mga saligang suliranin ng lipunan.

Ligalig ang mga panggitnang saray ng lipunan dahil papalaking bilang sa kanila ang natutulak sa katayuang walang ipinagkaiba sa proletaryado at mala- proletaryado. Ang mga guro, empleyado ng gobyerno, mga propesyunal na mababa ang kita at iba pang sektor ng petiburgesyang lunsod ay lumalahok at sumusuporta sa mga welga at protestang masa. Mabilis na dumarami rin ang sumasama sa mga pam- pulitikang pagkilos laban sa mga baseng militar ng US at sa tumitinding pasismo. Sa kanayunan, ang mga panggitnang magsasaka ay aktibong lumalahok sa mga lihim at hayag na pakikibakang magsasaka at sumusuporta sa armadong pakikibaka.

Ang maliliit at panggitnang kapitalista ay matinding tinatamaan ng liberalisasyon ng import, kasalatan at napakataas na interes sa pautang, mga dislokasyon sa mga kagamitan at serbisyon ng publiko at korapsyon sa gobyerno.

Nasa mahusay na posisyon ang kilusan

Ang Partido at kilusang pambansang demokratiko ay nasa mahusay na pusisyon para samantalain ang napakainam na kalagayan at higit pang pabilisin ang pagsulong ng rebolusyon. Bigo ang pakanang rehimeng US-Aquino na alisin sa eksena at durugin ang kilusan sa pamamagitan ng atakeng militar, asasinasyon, ilegal na pag-aresto, pananakot, intriga, panghahati at repormismo. Ang Partido at kilusan ay isang malakas na pangunahing pwersa sa pambansang pulitika at may mahalagang timbang sa kabuuang sitwasyon at mga labanan.

Nalinaw na ng Partido ang mga rekisitong pulitikal, kultural, ekonomiko, lohistikal at militar sa pagsulong ng digmang bayan patungong estratehikong pagkakapatas at ganap na tagumpay.

Ang lahatang-panig na paghahanda at pagpapaunlad ng mga rekisitos na ito ang pangkalahatang tungkulin sa pagkumpleto ng estratehikong depensiba.

Tinukoy rin ng Partido ang mga pangunahing pagkakamali at pagkukulang na lumilikha ng mga pinsala at sumasagabal sa tuluy-tuloy na pagsulong, gayundin ang mga hakbang na dapat gawin para maiwasto ang mga iyon. Sa kabuuan, mas natitiyak ang wastong balanse ng relatibong malaking mga pangunahing pwersa at mas maliit pero mas marami't mas nakakalat na mga secondaryong pwersang gerilya ng hukbong bayan. Napag-uukulan din ng mas malaking pansin ang gawaing masa, ang pagpapa-lapad at pagpapatibay ng baseng masa at ang gawaing pampulitika sa loob ng hukbo.

Gayunman, malaki pa ang dapat gawin sa pagwawasto at sa konsolidasyon ng Partido, hukbong bayan at mga organisasyong masa. Bagamat may pag-unlad na sa gawaing edukasyon at propaganda, malaki pa ang nahuhuli sa mga ito. Ang kilusang lihim sa kalunsuran ay binabagabag pa ng mga kaluwagan at problema sa seguridad. Ang paghahanda ng mga rekisito ng mas maunlad na mga estratehikong yugto ng digmang bayan ay nangangailangan ng malaking gawain at maraming sakripisyo. Ang pag-igting ng mga pakikibaka sa kasalukuyang sitwasyon ay posibleng umabot sa pagsambulat ng pag-aalsang masa. Ang pag-igting na ito ay nagtutulak sa higit pang disintegrasyon ng naghaharing sistema at paghina ng reaksiyon. Kaalinsabay, dapat magpabilis ito sa pag-iipon ng solidong lakas na kinakailangan sa pagsulong ng digmang bayan sa mga mas maunlad na estratehikong yugto.

Mga Pangunahing Tungkulin

Dapat samantalain ng Partido at rebolusyonaryong kilusan ang kasalukuyang napakainam na kalagayan para paigtingin ang pakikibakang anti-imperyalista, antipyudal at antipasista laban sa rehimeng US-Aquino at iba pang reaksiyunaryo.

Kailangang puspusang ilantad, lubos na ihiwalay at ibagsak ang papet, reaksiyunaryo at pasistang paghahari ng rehimeng Aquino. Ang matalas na pagtuligsa at pagpapatindi ng pakikibaka sa naghaharing rehimeng Aquino ay kailangan upang masunggaban ang inisyatibang pampulitika, puspusang maitaguyod ang pambansang demokratikong pakikibaka at palakasin ang pamumuno sa malawak na masa.

Ang imperyalismong US ay dapat ilantad, ihiwalay at mariing bigwasan ng mga pakikibakang armado at di armado bilang pangunahing nakikinabang sa mga patakaran ng naghaharing rehimen at tunay na kapangyarihan sa likod niyon. Dapat ilantad ang imperyalismong US bilang pangunahing responsable sa napakatinding krisis at ngayo'y nagmamaniobra't nagmamaniipula para makinabang nang husto doon.

Habang higit na pinaiigting at sinasamantala ang paksyunal na labanan ng mga reaksiyunaryo, dapat ilantad at salungatin din ang iba pang reaksiyunaryong gustong pumalit sa naghaharing rehimeng Aquino pero nagtataguyod naman ng pananaw at patakarang katulad o higit pang papet at pasista.

Dapat buuin ang pinakamalawak na nagkakaisang prente ng mga uri at pwersang progresibo at demokratiko batay sa linyang anti-imperyalista, antipyudal at antipasista. Higit kailanman sa nakaraan, malinaw na ang mga saligang suliranin ng lipunan ang tunay na ugat ng napakalubhang krisis. Mas nauunawaan din ng mas maraming mamamayan na walang ibang kaligtasan sa mas masahol na pagkasalanta at paghihirap kundi ang pagbabagsak sa naghaharing sistemang malakolonyal at malapyudal, ang pagbubuo ng gubyerno ng demokrasyang bayan, at ang pagpapatupad ng pambansang demokratikong programa sa pambansang pagliligtas,

rekonstruksyon at pagpapaunlad.

Dapat isulong ang kilusang protesta at kilusang welga sa kalunsuran, ang mga pakikibakang magsasaka sa kanayunan at paabutin ang mga ito sa lawak, laki at antas na hindi pa naaabot sa nakaraan.

Dapat ibayong palawakin at palakasin ang mga larangang gerilya at paigtingin ang mga taktikal na opensiba ng hukbong bayan habang ang reaksyunaryong rehimen ay nagiging higit pang abala sa kalunsuran at napupwersang maglipat dito ng mga tropa, kagamitan at rekurso.

Sa pagpapaigting ng mga pakikibakang masa at mga taktikal na opensiba, layon nating magpatama ng malalakas na bigwas sa reaksyon. Kaalinsabay, gusto nating mas mabilis na mag-ipon ng ibayong solidong lakas at lahatang-panig na magpaunlad sa mga rekisitos sa pagsulong ng digmang bayan patungo sa ganap na tagumpay.

Sa malapit na hinaharap, maaaring sumambulat ang pag-aalsang masa bunga ng patuloy na pagtindi ng krisis, labanan ng mga reaksyunaryo, mga pakikibakang masa at taktikal na opensiba ng hukbong bayan. Kung magaganap ito, ang pagsambulat ay malamang na magiging bunga ng pagtatagpo ng pag-igting ng mga pakikibakang masa at ng marahas na alitang panloob sa makinarya ng reaksyunaryong estado laluna sa AFP. Ang malamang na pagkakahanay ng mga pwersang pampulitika at mga isyung pwedeng aktwal na pagmulan ng pagsambulat ay mas lilinaw pa sa higit na pag-igting ng krisis at mga labanan.

Gayunman, habang hindi pa hinog ang kalagayan para sa pangkalahatang opensiba ng hukbong bayan na aagaw sa mga kalunsuran, ang pag-aalsang bayan ay magiging katipo ng pag-aalsang Edsa. Ang mga rebolusyonaryong pwersa ay isa lamang sa mga pwersang nag-aalsa at malamang na hindi dominante sa kabuuang pamumuno.

Pakikidigmang gerilya at antipyudal na pakikibaka

Dapat paigtingin ang pakikidigmang gerilya sa buong kapuluan sa pamamagitan ng malaganap at paulit-ulit na mga taktikal na opensiba. Dapat durugin ang mahihina at nahihinalay na bahagi ng pwersa ng kaaway at sa gayon, itulak siyang ikalat nang mas manipis ang kanyang pwersa, pahinain ang kanyang malalakas na pwesto at paramihin ang mga bahaging bulnerable sa mga taktikal na opensiba ng hukbong bayan.

Samantalain natin ang mga marahas na bangga at demoralisasyon sa hanay ng kaaway para lipulin ang libu-libong tropa ng kaaway, samsamin ang mas maraming sandata at kagamitan, buuin ang mas maraming yunit gerilya, armas ang masa sa mas maraming lugar, paluwagin ang kalagayan para sa pagpapalawak at pagpapalalim ng baseng masa, at ganap na biguin ang kontra-rebolusyonaryong total war ng rehimeng US-Aquino.

Dapat palakasin ang gawaing masa at pagbubuo ng baseng masa sa pamamagitan ng pagtatayo ng mas maraming lokal na yunit gerilya, sandatahang yunit pampropaganda, pangkat ng mga kadre at aktibista at lokal na komite ng Partido at pagtiyak na nabibigyan sila ng kaukulang pagsasanay at paggabay.

Kailangang palawakin at palakasin nang ilang ulit ang mga saligang samahang masa, sistematikong ipatupad ang minimum na programa ng rebolusyong agraryo sa mas malawak na lugar kasabay ng pagpapatindi ng mga kampanyang tumutumbok sa mga pangunahing haligi ng paghaharing pyudal at malapyudal sa mga probinsya at rehiyon, buuin ang mga organo ng demokratikong kapangyarihang bayan sa antas ng baryo at munisipalidad at pasiglahin ang

mga kampanya sa produksyon, kalusugan, edukasyon at pagsuporta sa hukbo.

Dapat pasiglahin ang mga pakikibakang antipyudal sa antas ng probinsya, rehiyon at interrehiyon at aktibong palahukin ang masang tagabukid sa mga pampulitikang pakikibakang antipasista at anti-imperyalista. Dapat magpakahusay ang kilusang magbubukid sa pagkukumbina ng pakikibakang iligal at ligal, armado at di armado at ng mga pagkilos na lihim at hayag.

Ang kilusang masa sa kanayunan, partikular sa mga nasa paligid ng mga pangunahing linya ng transportasyon at malapit sa mga sentrong lunsod, ay mahalagang pwersa rin sa pagpapaigting ng mga protesta at pakikibakang masa sa kalunsuran.

Sa pagpapaunlad ng malawak na antipyudal na kilusang masa na nakaugnay sa malaganap at masinsing pakikidigmang gerilya at malapit na nakikipagtulungan sa kilusan sa kalunsuran, natitiyak na ang kilusan sa kanayunan ay nasa mahusay na pusisyon para sumunggab sa mga oportunidad na likha ng napakatinding krisis at aktibong lumahok kapag pumutok ang pag-aalsang masa.

Kilusang protesta at operasyong partisano

Dapat patindihin ang anti-imperyalista at demokratikong kilusang protesta at ang kilusang welga ng mga manggagawa sa kalunsuran. Dapat palakihin nang palakihin ang bilang ng masang natitipon sa mga aksyon sa lansangan at sa gayon ay likhain ang makapangyarihang pagbabalikwas ng masang tagalunsod sa mga pakikibakang pang-ekonomiya at pampulitika, mariing bigwasan ang reaksiyon at mabilis na palawakin ang hayag at lihim na lakas ng rebolusyonaryong kilusan sa kalunsuran.

Ang kilusang welga ng mga manggagawa ay kailangang patuloy na palawakin at palakasin. Ang mas malawak at mas mabisang paralisasyon ay dapat kamtin sa pamamagitan pangunahin ng masikhay na pagpukaw at pag-oorganisa sa pinakamalaking bilang ng mga sahurang at swelduhan at pagkuha ng pinakamalawak na pagsuporta ng iba pang seksyon ng populasyon. Dapat magpakahusay ang mga progresibong unyon sa pagkukumbina ng welga at iba pang anyo ng mga aksyong masa, ng mga pakikibakang pang-ekonomiya at mga pampulitikang protesta at ng mga pakikibakang masa at iba pang mga gawain sa organisasyon at edukasyon para tuluy-tuloy na makapag-apon ng lakas habang isinusulong at pinaigting ang mga pakikibakang pang-ekonomiya at pampulitika.

Dapat higit pang palakasin ang progresibong kilusang kabataan-estudyante bilang pangunahing katuwang ng kilusang manggagawa sa pagsusulong ng makabayan at demokratikong kilusan sa kalunsuran. Kailangan ang malaking bilang ng mga rebolusyonaryong intelektwal para sa maraming tungkulin sa kilusan sa kalunsuran at armadong pakikibaka sa kanayunan.

Ang mga operasyon ng mga armadong partisano ay mga ispesyal na operasyong dapat mahigpit na nakatimpla sa tindi ng labanan ng mga reaksiyunaryo at sa pagsuporta sa pangunahi'y legal na pakikibakang masa. Sa mahabang panahon, hindi angkop sa kalunsuran ang malaganap at tuluy-tuloy na mga taktikal na opensiba gaya ng ginagawa sa kanayunan. Kahit madalang, ang mga operasyong partisano kapag piling-pili at masinop na binabalak ay pwedeng lumikha ng malaking pinsala sa kaaway, magtali ng malaking pwersa niya at higit pang magpaluwag ng sitwasyon para sa pagsulong ng kilusang masa.

Ang pangunahing lakas ng kilusang masa sa kalunsuran ay nasa organisasyon at sa bilang

ng masang napakikilos at sumusuporta. Ito rin ang pangunahing depensa ng kilusang masa laban sa mga probokasyon at pananalakay ng pasistang militar at pulisya.

Patuloy na kabilang sa mga pangunahing tungkulin ng kilusan sa kalunsuran ang pagbibigay ng pinakamalaking tulong na makakaya sa armadong pakikibaka at kilusang antipyudal sa kanayunan kung saan pinauunlad ang kalakhan ng mga rekisito sa pagsulong sa mas maunlad pang mga antas ng digma. Dapat higit pang palakihin ang tulong na pulitikal, kadre't tauhan, materyal at iba't ibang serbisyo para sa armadong pakikibaka at kilusan sa kanayunan.

Dapat pag-ibayuhin ang pag-ugnay at pagkabig sa mga panggitnang pwersa at ang pakikipagkaisa at pakikipagtulungan sa ibang progresibo at demokratikong pwersa. Dapat palakasin at palawakin ang NDF, mga organo ng kapangyarihang pampulitika, mga samahang sektoral at mga legal na pormasyong pambansang demokratiko ng mga panggitnang pwersa bilang gulugod ng gawain sa pagkabig ng mga panggitnang pwersa. Bukod sa mga ito, kailangan ang pagpapaunlad ng pakikipagkaisa at pakikipagtulungan sa ibang pwersa na may iba't ibang antas ng anti-imperyalismo, antipyudalismo at antipasismo para maabot ang mas malawak na bahagi di lamang ng mga panggitnang pwersa kundi pati ng saligang masa.

Sa bilateral at multilateral na relasyon sa ibang progresibo at positibong pwersa, dapat magpakahusay sa pagbubuo ng relasyong kapakipakinabang sa lahat ng nasasangkot, pagbubuo ng konsensus at pagmaksimisa ng mga benepisyo batay sa mga puntong pinagkakaisahan. Kaalinsabay, dapat hindi tumigil sa pakikitunggali sa kontrarebolusyonaryong pananaw at kilos ng mga alyado at kinakaugnay at hindi dapat isuko ang prinsipyo para makamit ang lubos na pagkakaisa. Dapat ding malinaw kung kailan kailangang kumilos at pumusisyon nang sarili at kailan pwedeng sa pamamagitan ng nagkakaisang aksyon at paninindigan.

Pagsamantala sa maniobra ng mga reaksyunaryo

Dapat patindihin natin ang pagkakahati ng mga reaksyunaryo at samantalahin ito para sa higit na maniobra at pakinabang ng rebolusyon at pakikibaka ng masa. Dapat samantalahin natin hindi lamang ang kanilang mararahas na bangga kundi pati ang maigting na maniobrahan at pusisyon para sa mga eleksyon sa 1992. Alam ng lahat ng reaksyunaryong paksyon ang makabuluhang impluwensya ng rebolusyonaryong kilusan sa maaaring takbuhin at kauwian ng kanilang mga labanan.

Gayunman, sa pagsamantala sa mga alitan ng mga reaksyunaryo, dapat iwasang maihanay o maidikit ang kilusan sa alinman sa mga naglalabanang pangunahing paksyon na may kanikanilang baho. Dapat ding mahigpit na pangalagaan ang inisyatiba at pleksibilidad sa pagpapaigting ng mga pakikibakang masa at mga taktikal na opensiba.

Basta't pursigidong pinalalawak at pinalalakas ang mga saligang organisasyong masa at iba pang rebolusyonaryong pwersa at napatitindi ang mga pakikibakang masa at pakikidigmang gerilya, ang diumanong election fever para sa 1992 ay hindi makakahadlang sa patuloy na pagsulong ng kilusang masa at armadong pakikibaka. Sa halip, ang mga rebolusyong pwersa at kilusang masa ay aktibong makapagsusulong ng mga pakikibaka habang nakikipagtulungan sa mga progresibong alyado na gustong lumahok sa eleksyon. Ang pagpasok ng mas maraming progresibo sa iba't ibang antas ng makinarya ng reaksyunaryong estado ay pwedeng makapagdulot ng dagdag na maniobra para sa pakikibaka.

Pumapasok ang NDF sa panimulang pag-uusap tungkol sa posibilidad ng panibagong pag-uusap na pangkapayapaan na mulat na si Aquino ay nagpapakitang-tao lang ngayon tungkol sa negosasyon. Ang interes niya ay hindi ang aktwal na pag-uusap kundi ang paglikha ng klimang

may pag-uusap na pangkapayapaan para agawan ng inisyatiba at paralisahin ang kanyang mga kalaban at pakalmahin ang balisang mamamayan.

Kaya habang nagbubukas tayo sa panibagong pag-uusap, mas importanteng linawin at idiin sa bayan na ang hinihingi ng obhetibong sitwasyon at ng mga patakaran ng rehimeng US-Aquino ay ang ibayong pakikibaka. Nakasalalay sa higit na pag-igting ng mga pakikibakang masa at mga taktikal na opensiba ng hukbong bayan kahit ang higit na pagseryoso ni Aquino sa pakikipag-usap na pangkapayapaan.

Sa pagiging bukas at handa sa pag-uusap na pangkapayapaan, layunin nating ilantad ang mga pagkukunwari ng rehimeng US-Aquino tungkol sa kapayapaan at ang reaksiyunaryong kapayapaang kanilang inilalako. Kaalinsabay, itinataguyod natin ang makatarungan, mapagpalaya at matagalang kapayapaan na nakabatay sa paglutas sa mga saligang suliranin ng lipunan. Sa usapin ng kapayapaan, puspusing nakikitunggali tayo -- sa loob at labas ng negosasyon -- laban sa mga panlilinlang at maniobra ng reaksiyunaryong rehimen.

Ang anumang makapangyayaring kasunduan tungkol sa tigil-putukan, matagal at pangkalahatan man o panandali't limitado, at sa iba pang usapin sa kondukta ng digma ay magagawa lang sa pag-uusap ng GRP at NDF na may internasyunal at imparsyal na tagapamagitan. Hindi tayo papayag sa mga nagpipresentang tagapamagitan, gaanuman kasinsero, na nasa panig ng reaksiyunaryong gobyerno kapag pinag-uusapan ang malalaki at pundamental na usapin.

Sa takbo ng pag-uusap na pangkapayapaan, ang mga samahang masa at peace advocates ay pwedeng konsultahin tungkol sa mga pangunahing bahagi ng adyenda partikular sa mga panukalang solusyon sa mga pangunahing sosyo-ekonomiko at pampulitikang ugat ng digmaan at ligalig sa lipunan. Pero kailangang pakitunggalian ang tendesya ng mga reaksiyunaryo at repormistang peace advocates na igiit ang kagyat na pagtigil ng labanan kahit di malinaw ang resolusyon sa mga pangunahing ugat ng digmaan, itaguyod ang konstitusyong Aquino bilang balangkas ng pag-uusap at hingin ang pagsurender ng hukbong bayan sa AFP.

Konsolidasyon ng Partido

Ang konsolidasyon ng Partido ay dapat pagpunyagian kasabay ng pagpapaigting ng pakikibaka. Dapat lubos na iwasto ang mga pagkakamali at pagkukulang at higit na palakasin ang Partido. Dapat ituloy ang higit na pagpapalakas sa pamunuan ng Partido sa lahat ng antas at ang pagpapatingkad ng demokrasya sa loob ng Partido. Dapat igpawan ang mga sagabal at problema sa pagpapasigla ng edukasyon at pagsasanay sa loob ng Partido. Ang regular na paglalabas ng Rebolusyon ay magpapasigla sa mga teoretikal na diskusyon at palitan ng mga karanasan.

Ang mga hakbang at patakaran para maalpasan ang mga problema sa seguridad at ang mahabang linya ng pagmamanman ng kaaway ay nalinaw na. Dapat mahigpit na tupdin ang mga ito mula sa pinakamataas na antas. Walang malayong mararating ang mga pakikibaka kung paulit-ulit na matinding tinatamaan ang mga namumunong komite ng Partido. Dapat iwasto ang mga kaluwagan at ibayong palalimin ang kilusang lihim.

Dapat ding pagpursigihan ang pagpapalakas sa makinarya at gawaing propaganda. Kailangang imaksimisa ang paggamit ng anumang limitadong puwang sa burgis na mass media. Mas mahalaga, dapat palakasin ang sariling makinarya sa propaganda sa pambansang antas at mga rehiyon. Anumang tunay na malawak na pakikibaka ng mamamayan na nais nating pamunuan ay nangangailangan ng isang malakas na makinarya sa propaganda.

Nobyembre 20, 1990

*****

PAHAYAG NG KT-KS TUNGKOL SA "ALYANSA NG PKP AT RAM"

Nais ilinaw at kondenahin ng Partido Komunista ng Pilipinas ang napakalaking kasinungalingang ikinakalat ng AFP High Command at mga eksperto sa psywar tungkol diumano sa alyansa ng Partido at RAM. Ang kasinungalingang ito'y mumurahing panlalansi ng AFP para sabuyan ng putik ang PKP at ihanay ang rebolusyonaryong pambansa-demokratikong kilusan sa mga pasimuno ng kudeta at pag-aalsa sa loob ng AFP.

Kinilala bilang isang lehitimo at mayor na pwersang pulitikal ang PKP at ang pambansa-demokratikong kilusan bunga ng mahigit dalawang dekadang buhay- at-kamatayang pakikibaka at lahatang-panig na gawain sa hanay ng malawak na masa ng sambayanan. Samantala, ang RAM at iba pang nag-aalsang grupo sa loob ng AFP ay kailangan pang magpakita ng pruweba bilang lehitimong pwersang pulitikal na nagtataglay ng sariling programang pulitikal na hiwalay sa mga programang mersenaryo at pasista ng AFP.

Hindi pwedeng ituring ng PKP na posibleng maging kaalyado ang RAM hangga't hindi nito malinaw na itinatakwil ang imperyalismo at pasismo at hindi nito itinataguyod ang patriyotiko at demokratikong programang pulitikal. Hindi ang RAM ang ating mga alyado sa loob ng AFP kundi ang mga patriyotiko at maka-mamamayang upisyal at tauhan na ngayo'y lihim na nag-oorganisa ng mga selula ng NDF sa loob ng reaksyunaryong militar at pwersang pulisya.

Isang garapal na paninira ang pag-uugnay ng PKP at pambansa-demokratikong kilusan sa mga nagpapakana ng kudeta. Tuluy-tuloy na itinataguyod ng PKP ang linya na rebolusyong bayan lamang ang magpapabagsak sa mapang-api't mapag- samantalang naghaharing sistema. Lagi naming idinidiin na hindi makakamit ang pambansa at demokratikong karapatan at interes ng mamamayan sa pamamagitan ng mga kudeta, pag-aalsa sa palasyo at iba pang paraan ng pakikibakang hindi umaasa sa mamamayan at sa kanilang pakikibaka.

Ang totoo, si Kal. Ramos, na siyang pinakamaingay sa pag-aalarma sa mamamayan tungkol sa posibleng kudeta, ang siyang pinakamapanganib na tagapakana ng kudeta sa loob ng AFP. Siya ang may ambisyon, nasa pusisyon at may rekurso, at higit sa lahat, taglay niya ang tiwala ng Washington, D.C.

Kinokondena rin ng PKP ang pagtatangka ng mga di nagbabagong pasista sa AFP High Command, tulad ni Hen. Biazon, na gamitin ang gawa-gawang kwento tungkol sa alyansa ng PKP at RAM para higit na bigyang-matuwid ang kanilang panunupil sa ligal na progresibong organisasyon ng mga manggagawa, istudyante, guro, kababaihan at iba pang demokratikong sektor. Dahil hindi na kinakagat ng midya ang kanilang paulit-ulit na pagngangangawa ng diumano'y pagbubunyag ni Jose Ma. Sison tungkol sa mga organisasyong prente ng komunista, naghahabi naman sila ngayon ng istorya tungkol sa sabwatan ng mga ligal na progresibong organisasyon at RAM. Ang kanilang layunin ay malinaw: kunin ang simpatya ng publiko sa balakin nilang gawing ilegal ang naturang mga samahang masa.

Ang mga ligal na progresibong organisasyon ay may naipon nang karanasan sa paglaban sa mga pasistang pananalakay. Dapat nilang igiit ang kanilang demokratikong karapatan at magpunyagi sa mga ligal na pakikibakang pang-ekonomya at pampulitika. Dapat nilang labanan ang mga probokasyon ng militar at mga pwersa ng pulisya at pag-aralan ang pagpapahugos ng mas malaking bilang ng mamamayan para sa mga aksyong panlansangan bilang pinakamahusay nilang depensa laban sa mga pasistang atake gayundin bilang pinakamahusay nilang paraan para isulong ang pakikibaka ng mamamayan.

Ang higit na pagbaling ng naghaharing rehimeng Aquino sa pasistang pamamaraan para patahimikin ang masang gutom at balisa ay lalo lamang magbubukod sa kanya sa sambayanan at magpapabilis sa kanyang pagbagsak. Bunga ng napakatinding krisis, malawak na diskuntento sa lipunan at maigting na labanang paksyunal sa hanay ng mga reaksiyuno, lumalakas ang batayan hindi lamang para sa kudeta kundi para sa pag-aalab ng mga pakikibakang masa, taktikal na opensiba ng Bagong Hukbong Bayan at sa posibleng pagputok sa malapit na hinaharap ng pag-aalsang bayang kaparis ng EDSA.

Nobyembre 27, 1990

*****

PAHAYAG NG KT-KS TUNGKOL SA PAGTAAS NG PRESYO NG LANGIS

Ang kasuklam-suklam na pagtaas ng presyo ng langis na ipinataw ng rehimeng US-Aquino ay napakalupit na hagupit sa kabuhayan ng mamamayan. Ipinataw ito nang walang-walang pagsasaalang-alang sa kadusta-dusta nang kalagayan ng mamamayan sanhi ng krisis pang-ekonomya. Muling pinapatunayan nito na ang paghaharing papet at kumprador-asendero ng rehimeng Aquino ang pinakamasaklap na kalamidad ma tumama sa sambayanang Pilipino.

Dapat tutulan ng mamamayang Pilipino ang hagupit na ito para ipagtanggol ang kanilang kapakanan at pagbayarin nang mahal ang rehimeng Aquino sampu ng mga among imperyalista nito dahil sa isinabog nilang lagim sa bayan. Sapagkat kung hahayaan ang ganitong kalagayan, lalong mapipinsala ang malawak na masa ng sambayanan. Hindi dapat payagan ang rehimeng Aquino o ang sinupamang alipures na nagpapatupad ng mga kautusan ng US, Japan at IMF-WB na basta na lamang yurak-yurakan ang mamamayan at wasakin ang bayan.

Dapat magmartsa ang pwersang progresibo sa unahan ng mamamayan sa paglulunsad ng malawakang protesta at welgang wala pang kaparis sa nakaraan. Dapat ding paigtingin ang rebolusyonaryong armadong pakikibaka. Ang hindi karaniwang lawak at tindi ng galit ng mamamayan, ang papabilis na pagkakawatak-watak ng naghaharing sistema at ang tuluy-tuloy na pagsulong ng rebolusyonaryong proseso ay maaaring tumungo sa isang pag-aalsang bayan at pagbabangong pampulitikang hihigit pa sa pag-aalsa sa EDSA.

Wasto't makatwiran lamang na maging puntirya ng galit at pakikibaka ng mamamayan ang naghaharing pangkating Aquino dahil ang pangkating ito ang pangunahing responsable sa pagpapatuloy ng dati nang mga patakarang sosyo-ekonomiko na idinikta ng dayuhan, na napatunayan nang nagsabog ng lagim sa buhay ng mamamayan noong panahon ng pasistang diktadurang Marcos. Pinigilan din nitong malutas, at sa katunaya'y pinalubha pa, ang mga batayang problemang panlipunan.

Hindi pwedeng magkanlong ang rehimen sa krisis sa Gitnang Silangan at mga kalamidad dulot ng kalikasan para makaligtas sa sariling pananagutan sa krisis pang-ekonomya. Maski wala ang naturang mga pangyayari, kumukulo na ang krisis sa ekonomya dahil sa ganap na pagkaalipin ng rehimen sa IMF-WB, sa patakarang kontra-industriyalisasyon, sa walang-habas na pagwaldas ng yamang publiko para lamang pambayad-utang, sa gastos ng militar at luho, at sa pagkakaloob ng dambuhalang ganansya at yaman sa mga dayuhang korporasyong multinasyonal at mga bagong kroni.

Sa totoo, ang pagkainutil, korapsyon at tiwarik na prayoridad ng rehimen ang nagpalubha sa pagkawasak at dislokasyong sanhi ng mga kalamidad ng kalikasan. At hindi ito nag-atubiling

suportahan ang adbenturismong militar ng US sa Gitnang Silangan, sang-ayunan ang paggamit ng mga baseng militar ng US sa Pilipinas para mabilis na magpadala ng mga tropa ang US doon, ilantad ang bansa sa mga kapaha- makang maaaring ibubunga ng krisis. Ngayon, todo-todong ipinapasa nito ang bigat ng krisis sa masang Pilipino.

Pinatitindi ng naghaharing pangkating Aquino ang pasistang panunupil para isalaksak sa lalamunan ng mamamayan ang nais nito at patahimikin ang mga lumalaban sa dayuhan at pyudal na pagsasamantala't pang-aapi. Mas malala ngayon ang sitwasyon ng karapatang pantao kaysa noong panahon ni Marcos. Laganap ang mga pasistang abuso di lamang sa kanayunan na entablado ng brutal na total war ng rehimen kundi maging sa kalunsuran, at bumibiktima ng mga ligal, militante at progresibong lider masa, aktibista at taga-suporta. At sa pamamagitan ng disisyon tungkol sa mapamiling pagpapyansa at pag-aarestong di na kailangan ng mandamyento, binigyan pa ng Korte Suprema ng ligal na batayan ang mas mabangis na pananalakay sa karapatang pantao't demokratiko ng mga taong pinagsususpetsahang nakagawa ng krimen laban sa estado.

Ang kasalukuyang pakikibaka laban sa pagtaas ng presyo ng langis ay dapat gawing isang todo-todong pakikibaka laban sa mga sosyo-ekonomikong patakarang idinikta ng US, Japan at IMF-WB. Dapat din itong sumulong mula sa pakikibakang pang-ekonomya tungo sa lahatang-panig na pakikibaka para patalsikin at ibagsak ang papet at reaksiyunaryong rehimen ng Aquino.

Palaki nang palaking mamamayan ang dapat pakilusin sa mga protestang masa at demonstrasyon sa lansangan. Kahit sa gitna ng mga welgang bayan at pangkalahatang welga, kailangang magkaroon ng malalaking rali na titipon sa mga tao sa mga pangunahing syudad at sentrong bayan. Dapat magkaroon ng malawakan at masinsinang gawaing organisasyon at ahitasyon sa hanay ng masa para matiyak ang tagumpay ng mga mobilisasyong masa.

Samantalang ang pag-igting ng mga protestang masa at taktikal na opensiba ng hukbong bayan ay natural na tutungo sa pag-aalsang bayan, ang sobrang pagbanat sa sarili bunga ng wala sa panahong pag-asam ng armadong insureksyon ay dapat iwasan. Ang mga operasyon ng mga armadong partisano sa lunsod ay dapat maging mapamiling-mapamili at dapat magsusulong, sa halip na magpapaatras, ng kilusang masa.

Habang parami nang parami ang mga tropang AFP na nakadeploy sa mga lunsod at malalaking sentrong bayan bilang tugon na rin sa kilusang masa at mga bantang kudeta, dapat samantalain ng hukbong bayan sa kanayunan ang sitwasyon sa pamamagitan ng pagpapadagundong ng mga taktikal na opensiba.

Sa pagmomobilisa sa malawak na masa para sa pakikibaka, napapanday ang mamamayan at naitatayo ang lakas na kinakailangan para ibagsak di lamang ang kasalukuyang naghaharing papet na pangkatin kundi ang anumang bagong rehimen ng imperyalismong US at mga lokal na reaksiunaryo, hanggang sa ganap na maibagsak ang buong kaayusang malapyudal at malakolonyal.

Habang bumubulusok sa krisis ang reaksiyunaryong naghaharing sistema, nagiging mas desperado ito at nagsasabog ng mas malalaking gulo sa mamamayan. Ngunit ang gayong aksyon ay nagtutulak lamang sa mamamayan na gumanting-bira anupa't lalong napabibilis ang pagbagsak ng rehimen.

Disyembre 8, 1990

*****